

[Alfred Hansen]

energiplan med kernekraft og en energiplan uden kernekraft. Retsforbundet har i forgårs afleveret et forslag til folketingsbeslutning om, at der skal udarbejdes en alternativ energiplan uden a-kraft. Vi har jo en energiplan med a-kraft, og hvad er så mere naturligt, når alle nu ved, at vi får denne folkeafstemning, end at der er to pakker at tage stilling til. Jeg glæder mig da til, at fremskridtspartiet også vil støtte dette forslag, for de ønsker jo, at der skal en debat i gang, og at befolkningen skal spørges.

I bemærkningerne, s. 3, anden sp., sidste halvdel, skriver fremskridtspartiet bl. a.: »Generationer frem kommer hele befolkningen til at lide, hvis afgørelsen bliver den forkerte.« Hvad er den forkerte afgørelse, og hvad er den rigtige? Hvad vil fremskridtspartiet, hvis dette forslag bliver vedtaget? Vi skal altså have en folkeafstemning den 18. november 1980, jeg kender ikke klokkeslættet, om det er kl. 8 eller 9, men det får vi nok at vide senere. Men den 18. november 1980, uanset hvilken debat der har været, skal der være en folkeafstemning, og da skal der siges ja eller nej. Der står ikke noget om, hvad der skal ske, hvis man siger nej, men foreløbig får man valget mellem et ja og et nej. Jeg synes da, det må være rimeligt at spørge: hvad vil fremskridtspartiet anbefale den danske befolkning? Det må være rimeligt at få det at vide. Jeg vil også gerne vide, om fremskridtspartiet i det hele taget mener, at Danmark har råd til at opføre kernekraftværker, og i så tilfælde hvor mange? Vi ved, hvor ofte fremskridtspartiet modsætter sig investeringer og offentlig igangsættelse, og så er det sådan set ligegyldigt, om det skal gøres i El-sams regie eller i statens regie, for det er den danske befolkning, der skal betale det. Hvor mener forslagsstillerne at pengene skal komme fra til noget sådant?

Vi tager afstand fra dette forslag, vi mener slet ikke, der er tid nok, men vi er tilfredse med den tilkendegivelse, som den socialdemokratiske og den tidligere SV-regering er kommet med, af, at der bliver en folkeafstemning, hvis folketetinget træffer beslutning om, at vi skal have det.

Glistrup (FP):

Debatten har på ny vist, at mangt og meget kan man være uenig om på dette område,

men der er i hvert fald nogle kendsgerninger, der står fast, f.eks. det, som hr. Lawaetz fastslog, nemlig at nu har vi i 20 år haft kernekraftværker i funktion ud over verden i vidt forskellige samfund, de har fungeret, og så stillede hr. Lawaetz spørgsmålet: hvad er der så i grunden sket? Det har jeg også prøvet at stille mig selv. Hvor har vi haft det alvorligste uheld overhovedet i praksis? Det plejer at være den måde, man formulerer det på. Det har jeg forsøgt at forske i, og jeg er kommet frem til, at der den 12. april 1967 skete det på et værk i, jeg tror, det var Idaho, det var i hvert fald i USA, at en rengøringskone gled i noget sæbevand og forstuede en ankel. Det er efter 20 år den værst tænkelige ulykke, som praksis tilsiger at der kommer ud af atomkraftværksdrift.

Derfor gælder det – når man taler sagligt – ad Pommern til, det, som energiministeren brugte som sin hovedbegrundelse, nemlig at tiden endnu ikke er inde til afgørelse. Ja, man kan da til enhver tid, hvis man ønsker det, finde undskyldninger for at feje ting ind under gulvtæppet. Vi ved jo alle sammen, at der kun er ét eneste problem, der plager energiministeren, nemlig den uenighed, der er inden for socialdemokratiets rækker, og derfor er det partitaktisk inden for socialdemokratiet at mene, at tiden ikke er inde til at få dette spørgsmål frem i lyset og frem til en folkelig debat. Men det danske folk skal ikke undgælde for, at man har disse vanskeligheder internt i den private forening, der hedder socialdemokratiet. Vi må være klar over, hvordan vi skal tilrettelægge vore energiforhold med henblik på fremtiden.

Med hensyn til affaldet er det således, at man i alle andre lande i langt, langt større omfang end Danmark skal lave deponeringssteder for affaldet, og derfor er der ingen problemer for Danmark med at blive kunde med sine små affaldsmængder i det store udland.

Angående reaktorsikkerheden, ja, man kan selvfølgelig altid diskutere, hvad cykelsikkerheden er. Det sker fra tid til anden, at nogle bliver kørt ned af en cykel. Det samme gælder bil- eller flyvemaskinesikkerheden. Det er i det hele taget farligt at leve. Alle, der hidtil har levet tilstrækkelig længe, er døde af det. Det dér med, at der skulle være nogle specielle problemer med reaktorsikkerheden efter disse 20 års forløb, det er simpelt hen at fo-